ছূৰা - ৫

খাদ্য পৰিবেশিত টেবিল

(আল মাঁইদাহ্ : ১১২)

মদীনাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ অঙ্গীকাৰসমূহ প্ৰতিপালন কৰা। তোমালোকৰ কাৰণে (খাদ্যৰ নিমিত্তে) বৈধ কৰা গ'ল গবাদি-পশু— তোমালোকৰ ওচৰত যি বৰ্ণনা কৰা হৈছে তাৰ ব্যতিৰেকে, চিকাৰ বিধিসঙ্গত নহয় যেতিয়া তোমালোক 'হাৰাম'-ত থাকা। বাস্তৱতে আল্লাহে হুকুম কৰে যি তেওঁ (কল্যাণকৰ বুলি) মনস্থ কৰে।

২ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহৰ নিৰ্দৰ্শনসমূহ লঙ্ঘন নকৰিবা, আৰু পৱিত্ৰ মাহৰো নহয়, আৰু উৎসৰ্গীকৃত পশুবিলাকৰো নহয়, আৰু পৱিত্ৰ গৃহত আশ্ৰয় গ্ৰহণকাৰী সকলৰো নহয়, যিসকলে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ পৰা কৃপা আৰু সন্তোষ কামনা কৰিছে। কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে (হজ বা উমৰাহৰ পৰা) মুক্ত হৈ যোৱা তেতিয়া চিকাৰ কৰা। আৰু কোনো লোকৰ প্ৰতি বিদ্বেষ,— যেহেতু সিহঁতে হাৰাম-মছজিদত তোমালোকক যাবলৈ বাধা দিছিল,— তোমালোকক যেন সীমালঙ্ঘনত প্ৰৰোচিত নকৰে। আৰু (মানুহৰ প্ৰতি) সৎকামত আৰু (আল্লাহৰ প্ৰতি) ভয়-ভক্তিত তোমালোকে পৰস্পৰক সাহায্য কৰা, কিন্তু পাপচাৰ আৰু সীমালঙ্ঘনত সহায়তা নকৰিবা; আৰু আল্লাহক ভয়-ভক্তি কৰা। নিসন্দেহে আল্লাহ প্ৰতিফলদানত কঠোৰ।

৩ তোমালোকৰ নিমিত্তে অবৈধ (খাদ্য) হৈছে— মৃত-জন্তু, আৰু ৰক্ত, আৰু গাহৰিৰ মঙহ, আৰু যিটো যবেহ কৰা হৈছে আল্লাহৰ বাহিৰে অন্য নাম লৈ, আৰু টেঁটুত চেপা দি মৰা জন্তু, আৰু যি হতচেতন হৈ মৰিছে, আৰু পৰি গৈ মৰা জন্তু, আৰু যিটো শিঙৰ খোঁচত মৰিছে, আৰু যিটোক বন্যজন্তুৱে খাইছে— তোমালোকে যিটো (যবেহ কৰি) বৈধ কৰিছা সেইটো ব্যতীত, আৰু যি পাথৰ-বেদীত বলি দিয়া হৈছে, আৰু তোমালোকে ভাগাভাগি কৰিছা তীৰৰ লটাৰী খেলি; এই সকলোবোৰ পাপাচাৰ। যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে আজিৰ দিনত তোমালোকৰ ধৰ্মসম্বন্ধে (বাধাদানৰ প্ৰচেষ্টাত) নিৰাশ হৈছে, গতিকে সিহঁতক ভয় নকৰিবা, বৰঞ্চ ভয় কৰিবা মোকেই। আজিৰ দিনা মই তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ ধৰ্মব্যৱস্থা পূৰ্ণাঙ্গ কৰিলো, আৰু তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ অনুগ্ৰহ সম্পূৰ্ণ কৰিলো, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে ইছলামকেই ধৰ্মৰূপে মনোনীত কৰিলো। এতেকে (খাদ্যসম্বন্ধে বিধান হৈছে যে) যি কোনোবাই ক্ষুধাৰ তাড়নাত বাধ্য হয় (নিষিদ্ধ খাদ্য খাবলৈ)— পাপৰ ফালে আকৃষ্ট নহৈ— তেন্তে প্ৰকৃততে আল্লাহ হৈছে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতে তোমাক সুধিছে কি (খাদ্য) সিহঁতৰ নিমিত্তে হালাল হৈছে। তুমি কোৱা— "(সকলো) ভাল বস্তু তোমালোকৰ কাৰণে বৈধ হৈছে। আৰু চিকাৰী পশুপক্ষীবিলাকক চিকাৰ কৰিবলৈ যি শিকাইছা— সিবিলাকক (কলা-কৌশল) তোমালোকে শিকাইছা যি আল্লাহে তোমালোকক শিকাইছে, গতিকে সিহঁতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ যিকিবা ধৰি আনে তাৰ পৰা তোমালোকে খোৱা, হ'লেও তাৰ ওপৰত আল্লাহৰ নাম উল্লেখ কৰা। আৰু আল্লাহক ভয়-ভক্তি কৰিবা। নিসন্দেহে আল্লাহ হিচাপ-নিকাচত তৎপৰ।"

৫ আজি (সকলো) ভাল বস্তু তোমালোকৰ নিমিত্তে হালাল কৰা হ'ল। আৰু যিসকলক গ্ৰন্থ দিয়া হৈছে সেইসকলৰ খাদ্য তোমালোকৰ কাৰণে হালাল, আৰু তোমালোকৰ খাদ্যও তেওঁলোকৰ কাৰণে বৈধ। আৰু মুমিনসকলৰ মাজৰ সতী-সাধ্বী নাৰী (বিবাহ কৰা বৈধ), আৰু তোমালোকৰ আগেয়ে যিসকলক গ্ৰন্থ দিয়া হৈছে সেইসকলৰ মাজৰ সতী-সাধ্বী নাৰীও— যেতিয়া তোমালোকে সিহঁতৰ মহাৰানা আদায় কৰিছা, সচ্চৰিত্ৰভাৱে, ব্যভিচাৰৰকাৰণে নহয় আৰু ৰক্ষিতাৰূপে গ্ৰহণ কৰিও নহয়। আৰু যি কোনোবাই ধৰ্মবিশ্বাসক অস্বীকাৰ কৰে সি তেনেহ'লে তাৰ আচৰণ ব্যৰ্থ কৰিছে, আৰু সি পৰকালত হ'ব ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

পৰিচ্ছেদ - ২

৬ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! যেতিয়া তোমালোকে নামাযত থিয় হোৱা তেতিয়া (ওজু কৰিবলৈ) তোমালোকৰ মুখমণ্ডল আৰু কিলাকুটিলৈকে নিজৰ হাত ধোৱা, আৰু তোমালোকৰ মূৰ আৰু তোমালোকৰ ভৰি গোৰোৱালৈকে মচিবা। আৰু যদি তোমালোকে যৌন সম্ভোগৰ পৰৱৰ্তী অৱস্থাত থাকা তেনেহ'লে ধৌত কৰা। আৰু যদি তোমালোক অসুস্থ হোৱা, অথবা ভ্ৰমণত থাকা, অথবা তোমালোকৰ কোনোৱে পায়খানাৰ পৰা আহিছা, অথবা স্ত্ৰীলোকক স্পৰ্শ কৰিছা, আৰু যদি পানী নোপোৱা তেন্তে তৈয়ম্মুম কৰা বিশুদ্ধ মাটি লৈ, আৰু সেইটোৰেই তোমালোকৰ মুখমণ্ডল আৰু তোমালোকৰ হাত মচিবা। আল্লাহে তোমালোকৰ ওপৰত কষ্টৰ একো আৰোপ কৰিব নিবিচাৰে, কিন্তু তেওঁ বিচাৰে তোমালোকক পৱিত্ৰ কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ ওপৰত পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈ যাতে তোমালোকে (তেওঁক) ধন্যবাদ দিব পাৰা।

৭ আৰু স্মৰণ কৰা তোমালোকৰ ওপৰত আল্লাহৰ নিয়ামত আৰু তেওঁৰ (সৈতে) অঙ্গীকাৰ যাৰ দ্বাৰা তেওঁ তোমালোকক অঙ্গীকাৰাবদ্ধ কৰিছিলে, যেতিয়া তোমালোকে কৈছিলা— “আমি শুনিছো আৰু আমি আজ্ঞা পালন কৰিছো।” আৰু আল্লাহকে ভয়-ভক্তি কৰা। প্ৰকৃততে (মানুহৰ) বুকুৰ ভিতৰত যি আছে আল্লাহ সেইসম্বন্ধে সৰ্বজ্ঞাতা।

৮ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহৰ কাৰণে (সততাৰ) দৃঢ়প্ৰতিষ্ঠাতা হোৱা, ন্যায়বিচাৰত সাক্ষ্যদাতা হোৱা, আৰু কোনো সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতি বিদ্বেষভাৱ তোমালোকক যেন ন্যায়াচৰণ নকৰিবলৈ প্ৰৰোচিত নকৰে। (সৰ্বাৱস্থাতে) ন্যায়াচৰণ কৰা, এইটোৱেই হৈছে ধৰ্মপৰায়ণতাৰ অধিক ওচৰ। আৰু আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা। নিসন্দেহে তোমালোকে যি কৰিছা আল্লাহ তাৰ পূৰ্ণ ওৱাকিবহাল।

৯ আল্লাহে ওৱাদা কৰিছে— যিসকলে ঈমান আনে আৰু সৎকাম কৰে সেইসকলৰ কাৰণে ৰৈছে (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ আৰু বিৰাট পুৰস্কাৰ।

১০ আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু আমাৰ নিদৰ্শনসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে—এইবিলাক হৈছে জ্বলন্ত জুইৰ বাসিন্দা।

১১ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ ওপৰত আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা— যেতিয়া এটি দলে দৃঢ়সংকল্প কৰিছিলে তোমালোকৰ ফালে (নিৰ্মম আঘাত কৰাৰ উদ্দেশ্যে) সিহঁতৰ হাত বঢ়াবলৈ, কিন্তু তেওঁ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সিহঁতৰ হাত কোঁচাই ৰাখিছিলে, এতেকে আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা। আৰু আল্লাহৰ ওপৰতেই তেনেহ'লে নিৰ্ভৰ কৰক মুমিনসকলে।

পৰিচ্ছেদ - ৩

১২ আৰু আল্লাহে অৱশ্যেই ইছ্ৰাইলৰ বংশধৰবিলাকৰ পৰা অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলে, আৰু আমি সিহঁতৰ মাজৰ পৰা বাৰজন দলপতি থিয় কৰাইছিলো। আৰু আল্লাহে কৈছিলে— “নিশ্চয় মই তোমালোকৰ লগতে আছো। যদি তোমালোকে নামায কায়েম কৰা আৰু যাকাত আদায় কৰা, আৰু মোৰ ৰছুলসকলৰ প্ৰতি ঈমান আনা আৰু তেওঁলোকক সমৰ্থন কৰা, আৰু আল্লাহক ঋণ দিয়া পৰ্যাপ্ত সুন্দৰ ঋণ, তেন্তে মই নিশ্চয় তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ সকলো পাপ মচি দিম, আৰু তোমালোকক প্ৰৱেশ কৰাম (বেহেশ্বতৰ) উদ্যানসমূহত যিবিলাকৰ তলেদি বৈ আছে নিঝৰাবোৰ। কিন্তু ইয়াৰ পিছতো তোমালোকৰ মাজৰ যিকোনোবাই অবিশ্বাস পোষণ কৰে সি তেন্তে নিশ্চয় সৰল পথৰ দিশ হেৰুৱাই।”

১৩ তাৰ পাচত নিজৰ অঙ্গীকাৰ সিহঁতে ভঙ্গ কৰাৰ কাৰণে আমি সিহঁতক বঞ্চিত কৰিলো, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰক কঠিন হ'বলৈ দিলো। সিহঁতে (ধৰ্মগ্ৰন্থৰ) বাণীবিলাক সিবিলাকৰ (যথাযথ) স্থানৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ে, আৰু সিহঁতক যিবোৰ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল তাৰ অংশবিশেষ পাহৰি যায়, আৰু সিহঁতৰ পৰা বিশ্বাসঘাতকতা আৱিষ্কাৰ কৰা তুমি শেষ কৰিব নোৱাৰিবা সিহঁতৰ অলপ কেইজনৰ বাহিৰে; তুমি কিন্তু সিহঁতক ক্ষমা কৰা আৰু উপেক্ষা কৰা (দোষ-ত্ৰুটিবিলাক)। বাস্তৱিকতে আল্লাহে ভাল পায় সৎকৰ্মীসকলক।

১৪ আৰু যিসকলে কয়— “প্ৰকৃততে আমি খ্ৰীষ্টান”, সিহঁতৰ পৰা আমি সিহঁতৰ অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলো, সিহঁতেও পাহৰি গ'ল যিবিলাক নিৰ্দেশ সিহঁতক দিয়া হৈছিল তাৰ অংশবিশেষ; গতিকে আমি সিহঁতৰ মাজত শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষ জগাই ৰাখিছো কিয়ামতৰ দিনলৈকে। আৰু অচিৰেই আল্লাহে সিহঁতক জনাই দিব সিহঁতে কি কৰি গৈছিল।

১৫ হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! আমাৰ ৰছুল (মুহাম্মদ-ছাঃ) তোমালোকৰ ওচৰত ইতিমধ্যে আহি গৈছে, ধৰ্মগ্ৰন্থৰ যি তোমালোকে লুকাইছিলা তাৰ বহুলাংশ তেওঁ তোমালোকৰ আগত (কুৰআনৰ মাধ্যমেৰে) সুস্পষ্ট কৰিছে, আৰু অনেকখিনি তেওঁ উপেক্ষা কৰিছে। আল্লাহৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ নিশ্চয় আহিছে এক জ্যোতি আৰু উজ্জ্বল কিতাপ;—

১৬ ইয়াৰ দ্বাৰা আল্লাহে তাকে হেদায়ত কৰে যিজনে তেওঁৰ সন্তুষ্টি অনুসৰণ কৰে শান্তিৰ পথত, আৰু সেইসকলক উলিয়াই আনে অন্ধকাৰৰ পৰা (ইছলামী) আলোকৰ পিনে তেওঁৰ মৰ্জিমতে, আৰু সেইসকলক পৰিচালিত কৰে সঠিক পথৰ ফালে।

১৭ সিহঁতে নিশ্চয় অবিশ্বাস পোষণ কৰে যিবিলাকে কয়— “নিশ্চয় আল্লাহ, তেওঁৱেই মছীহ, মৰিয়মৰ পুত্ৰ।” (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— “কাৰ তেনেহ'লে বিন্দুমাত্ৰ ক্ষমতা আছে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে যেতিয়া তেওঁ বিচাৰিছিলে মৰিয়ম-পুত্ৰ মছীহক বিনাশ কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ মাতৃক, আৰু পৃথিৱীত যিসকল আছিল সেইসকলোকে?” বস্তুতঃ আল্লাহৰেই মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব আৰু এই দুয়োৰ মাজত যি আছে (সকলো)। তেওঁ সৃষ্টি কৰে যি তেওঁ ইচ্ছা কৰে। আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰতে সৰ্বশক্তিমান।

১৮ আৰু ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানবিলাকে কয়— “আমি আল্লাহৰ সন্তান আৰু তেওঁৰ প্ৰিয়পাত্ৰ”। (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— “ তেনেহ'লে কিয় তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকক শাস্তি দিয়ে? নহয়, যিসকলক তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে তোমালোকো সেইবিলাকৰ মাজৰে মানুহ। তেওঁ যাকে ইচ্ছা কৰে পৰিত্ৰাণ কৰে আৰু যাকে ইচ্ছা কৰে শাস্তি দিয়ে।” আৰু আল্লাহৰেই মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সাম্ৰাজ্য আৰু এই দুয়োৰ মাজত যি আছে (সকলো), আৰু তেওঁৰ ফাললৈহে (সকলোৰ) প্ৰত্যাৱৰ্তন।

১৯ হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! তোমালোকৰ ওচৰত নিশ্চয় আমাৰ ৰছুল (মুহাম্মদ-ছাঃ) আহিছে তোমালোকৰ ওচৰত (আমাৰ বাণী) সুস্পষ্ট কৰিবলৈ, ৰছুলসকলৰ (আগমনৰ) এক বিৰতিৰ পাচত,— পিচে তোমালোকে কোৱা— “আমাৰ ওচৰত সুসংবাদদাতাসকলৰ কোনোৱেই অহা নাই বা সতৰ্ককাৰীও নাই।” এতিয়া তোমালোকৰ ওচৰলৈ নিশ্চয় এজন (সৰ্ববৰেণ্য) সুসংবাদদাতা আৰু সতৰ্ককাৰী আহিছে। আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰতে সৰ্বশক্তিমান।

পৰিচ্ছেদ - ৪

২০ আৰু স্মৰণ কৰা! মূছা (আঃ)-এ তেওঁৰ লোকসকলক কৈছিলে— "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! তোমালোকৰ প্ৰতি আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা যেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ মাজত নবীসকলক নিযুক্ত কৰিছিলে আৰু তোমালোকক বনাইছিলে ৰাজ-ৰাজেশ্বৰ, আৰু তোমালোকক দিছিলে (বিশ্বনবীৰ পৰিচয় পোৱাৰ এনে সুস্পষ্ট নিদৰ্শন) যি তেওঁ মানৱসমাজৰ মাজৰ অন্য কাকো দিয়া নাছিলে।

২১ "হে মোৰ লোকসকল! (কানান-ৰ) সেই পুণ্যভূমিত প্ৰৱেশ কৰা যি আল্লাহে তোমালোকৰ নিমিত্তে বিধান কৰিছে, আৰু তোমালোকে পাচৰ পিনে ওভতি নাযাবা, কিয়নো তোমালোক তেনেহ'লে উলটি আহিবা ক্ষতিগ্ৰস্তভাৱে।"

২২ সিহঁতে ক'লে— "হে মূছা (আঃ)! নিসন্দেহে ইয়াতে ৰৈছে পৰাক্ৰমশালী লোকদল, আৰু আমি কেতিয়াও ইয়াত প্ৰৱেশ নকৰিম যেতিয়ালৈকে নেকি সিহঁত ইয়াৰ পৰা ওলাই যায়। কাজেই সিহঁত যদি ইয়াৰ পৰা ওলাই যায় তেন্তে আমি অৱশ্যেই প্ৰৱেশ কৰিম।"

২৩ যিসকলে (আল্লাহক) ভয় কৰিছিল সিহঁতৰ মাজৰ দুজন লোক— যিসকলৰ ওপৰত আল্লাহে অনুগ্ৰহ কৰিছিলে, সেইসকলে ক'লে— "সিহঁতৰ ওপৰত (আক্ৰমণ চলাই) সোমাই যোৱা (চহৰৰ সদৰ) দুৱাৰেদি, এতেকে যেতিয়া তোমালোকে তাত প্ৰৱেশ কৰিবা তোমালোক তেতিয়া নিশ্চয় বিজয়ী হ'বা আৰু আল্লাহৰ ওপৰত তেনেহ'লে তোমালোকে নিৰ্ভৰ কৰা, যদি তোমালোক মুমিন হোৱা।"

২৪ সিহঁতে ক'লে— "হে মুছা (আঃ)! আমি নিশ্চয় কেতিয়াও ইয়াত নোসোমাম যেতিয়ালৈকে সিহঁতে ইয়াৰ মাজত অৱস্থান কৰিছে। গতিকে তুমি আৰু তোমাৰ প্ৰভু আগবাঢ়ি যোৱা আৰু তোমালোক দুজনেই যুদ্ধ কৰা; আমি নিশ্চয় ইয়াতে বহি পৰিলো।"

২৫ তেওঁ ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! নিশ্চয় মই মোৰ নিজৰ আৰু মোৰ ভাইৰ ওপৰৰ বাহিৰে (অন্যত) কৰ্তৃত্ব ৰখা নাই, এতেকে আমাৰ আৰু দুষ্কৃতিপৰায়ণ লোকবিলাকৰ মাজত এৰাএৰি ঘটাই দিয়া।"

২৬ তেওঁ (—আল্লাহে) ক'লে— "তেন্তে নিসন্দেহে এইটো (—পুণ্যভূমিৰ দখল পোৱাটো) সিহঁতৰ কাৰণে নিষিদ্ধ থাকিব চল্লিশ বছৰ কাল; সিহঁতে পৃথিৱীত ঘূৰি ফুৰিব। এতেকে দুখ নকৰিবা এই দুষ্কৃতিপৰায়ণ জাতিৰ কাৰণে।

পৰিচ্ছেদ - ৫

২৭ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতৰ ওচৰত সঠিকভাৱে বৰ্ণনা কৰা আদমৰ দুই সন্তানৰ কাহিনী, কেনেকৈ সিহঁতৰ উভয়ে কুৰবানি কৰিছিল, কিন্তু সেইটো কবুল হ'ল সিহঁতৰ এজনৰ পৰা আৰু আনজনৰ পৰা সেইটো গৃহীত নহ'ল। সি (—ককাই কাবিলে) ক'লে— "নিশ্চয় মই তোমাক হত্যা কৰিম।" তেওঁ (—হাবিলে) ক'লে— "আল্লাহে (কুৰবানি) কবুল কৰে কেৱল ধৰ্মভীৰুসকলৰ পৰাহে।

২৮ "তুমি যদি মোৰ পিনে তোমাৰ হাত আগবঢ়োৱা মোক হত্যা কৰিববৈলে, মই কিন্তু তোমাৰ ফালে মোৰ হাত প্ৰসাৰণকাৰী নহ'ম তোমাক হত্যা কৰিববৈলে; দৰাচলতে মই ভয় কৰো আল্লাহক— সমগ্ৰ বিশ্বজগতৰ প্ৰভুক।

২৯ "প্ৰকৃততে মই চাওঁ যে তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে (কৰা) পাপ আৰু তোমাৰ (ইতিপূৰ্বে অৰ্জিত) পাপ বহন কৰা, ফলত (দুযখৰ) জুইৰ বাসিন্দাবোৰৰ দলভুক্ত হোৱা; আৰু এয়েই অন্যায়কাৰীবিলাকৰ প্ৰতিফল।"

৩০ কিন্তু তাৰ অন্তৰখনে তাক উচটাই দিলে তাৰ ভায়েকক হত্যা কৰিববৈলে, সেইকাৰণে সি তেওঁক হত্যা কৰিলে; গতিকে পিচ মুহূৰ্ততে সি হ'ল ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ দলৰ।

৩১ তাৰ পিছত আল্লাহে এটি কাউৰী নিযুক্ত কৰিলে, সি মাটি আঁচুৰিব ধৰিলে যাতে তাক (—কাবিল-ক) দেখুওৱা যায় কেনেকৈ সি তাৰ ভায়েকৰ মৃতদেহ ঢাকিব। সি ক'লে— "হায় দুৰ্ভাগ্য! মই এই কাউৰীৰ দৰে হ'বৰ কাৰণে ইমানেই দুৰ্বল হৈ গৈছোনে, এতেকে মই যেন মোৰ ভাইৰ মৰা-শ (কবৰস্থ কৰি) ঢাকিব পাৰো?" সেইকাৰণে পিচ মুহূৰ্ততে সি হ'ল অনুতপ্তবিলাকৰ দলৰ;

৩২ এইকাৰণেহে আমি বিধিবদ্ধ কৰিছিলো ইছৰাইলৰ বংশধৰবিলাকৰ নিমিত্তে— যে, যিকোনোবাই হত্যা কৰে এজন মানুহক আৰু এজনক (হত্যা কৰাৰ) ব্যতিৰেকে অথবা দেশত কন্দলৰ সৃষ্টি কৰাৰ (ব্যতিৰেকে), তেনেহ'লে সি যেন সকলো মানুহকে হত্যা কৰিলে। আকৌ যিকোনোবাই তাক বচাই ৰাখে, সি যেন তেন্তে সকলো মানুহকেই বচালে। আৰু নিশ্চয় সিহঁতৰ ওচৰত আমাৰ ৰছুলসকল আহিছিলে স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী লৈ, কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ অনেকে ইয়াৰ পাচতো পৃথিৱীত সীমা উলঙ্ঘাই চলে।

৩৩ যিবিলাকে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা কৰে আৰু দেশত গণ্ডগোল সৃষ্টিত তৎপৰ হয় সিহঁতৰ একমাত্ৰ প্ৰাপ্য হৈছে— সিহঁতক হত্যা কৰা, অথবা শূলত উঠাই (বা ফাঁচি দি) মাৰা, অথবা সিহঁতৰ হাত আৰু সিহঁতৰ ভৰি বিপৰীত ফালে কাটি পেলোৱা, অথবা সিহঁতক দেশৰ পৰা বিতাড়িত কৰা। এইটো হৈছে সিহঁতৰ কাৰণে ইহলোকৰ লাঞ্ছনা, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে পৰকালত ৰৈছে কঠোৰ শাস্তি,—

৩৪ সেইবিলাকৰ ব্যতিৰেকে যিবিলাকে তওবা কৰে তুমি সিহঁতৰ ওপৰত ক্ষমতা লাভৰ আগতে, তেনেহ'লে জানি ৰাখা যে নিসন্দেহে আল্লাহ (মানুহৰ অপৰাধৰ) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ - ৬

৩৫ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহক ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা, আৰু তেওঁৰ ফালে (অগ্ৰসৰ হোৱাৰ) অৱলম্বন অন্বেষণ কৰা, আৰু তেওঁৰ পথত জিহাদ কৰা, যাতে তোমালোকে সফলকাম হ'ব পাৰা।

৩৬ নিসন্দেহে যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰে— পৃথিৱীত যি (সম্পদ) আছে সেই গোটেইখিনি যদি সিহঁতৰ হ'লহেঁতেন আৰু তাৰ সৈতে সেই পৰিমাণে (অন্য সম্পদ থাকিলহেঁতেন), যাৰ বিনিময়ত সিহঁতে মুক্তি কামনা কৰিলেহেঁতেন কিয়ামতৰ দিনৰ শাস্তিৰ পৰা, সিহঁতৰ পৰা সেইটো কবুল নহ'ব; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে ৰৈছে ব্যথাদায়ক শাস্তি।

৩৭ সিহঁতে বিচাৰিব যাতে সেই জুইৰ পৰা সিহঁত ওলাই যাব পাৰে, কিন্তু তাৰ পৰা সিহঁতে ওলাই যাবলৈ নহয় আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে ৰৈছে দীৰ্ঘস্থায়ী শাস্তি।

৩৮ আৰু চোৰ আৰু চুৰুণী— দুয়োৰে তেন্তে হাত কাটি পেলোৱা,— সিহঁতে যি কৰিছে তাৰ প্ৰতিফল স্বৰূপে, এইটো আল্লাহৰ পৰা এটি দৃষ্টান্ত স্থাপনকাৰী শাস্তি। আৰু আল্লাহ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰমজ্ঞানী।

৩৯ কিন্তু যিকোনোবাই তওবা কৰে তাৰ অন্যায় আচৰণৰ পাচত আৰু সংশোধন কৰে (নিজৰ আচাব-ব্যৱহাৰ), তেনেহ'লে নিসন্দেহে আল্লাহে তাৰ পিনে ফিৰিব। নিশ্চয় আল্লাহ (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৪০ তুমি নাজানানে আল্লাহ— মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব তেওঁৰেই? তেওঁ শাস্তি দিয়ে যাকে ইচ্ছা কৰে আৰু ক্ষমাও কৰে যাকে ইচ্ছা কৰে। আৰু আল্লাহ সকলোৰে ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

৪১ হে প্ৰিয় ৰছুল! যিবিলাকে অবিশ্বাসৰ অভিমুখে ধাবিত হৈছে সিহঁতে যেন তোমাক দুঃখিত নকৰে— যিবিলাকে সিহঁতৰ মুখেৰে কয়— "আমি ঈমান আনিছো", কিন্তু সিহঁতৰ হৃদয়ে ঈমান অনা নাই; আৰু যিবিলাকে ইহুদীয় মত পোষণ কৰে,— মিছাৰ কাৰণে শ্ৰৱণকাৰী, শ্ৰৱণকাৰী অন্যলোকৰ কাৰণে যিবিলাকে তোমাৰ ওচৰত নাহে। সিহঁতে (ধৰ্মগ্ৰন্থৰ) কথাবিলাক আঁতৰাই দিয়ে সেইবিলাকক যথাস্থানত স্থাপনৰ পাচত, সিহঁতে কয়— "তোমালোকক যদি এই (ধৰনৰ বিধান) দিয়া হয় তেন্তে সেইটো গ্ৰহণ কৰিবা আৰু যদি তোমালোকক এইটো দিয়া নহয় তেন্তে সাৱধান হ'বা।" আৰু যাক তাৰ প্ৰলোভনৰ মাজত (ৰাখি দিবলৈ) আল্লাহে বিচাৰে, তাৰ নিমিত্তে আল্লাহৰ পৰা কিবা কৰাৰ ক্ষমতা তোমাৰ নাই। এই বিলাকেই সেইবিলাক যিবিলাকৰসম্বন্ধে আল্লাহে নিবিচাৰে যে সিহঁতৰ হৃদয় বিশুদ্ধ হওক। ইহঁতৰ কাৰণে এই দুনিয়াত ৰৈছে দুৰ্গতি আৰু পৰকালত ইহঁতৰ কাৰণে (অপেক্ষা কৰিছে) কঠোৰ শাস্তি।

৪২ সিহঁত মিছাৰ কাৰণে শ্ৰৱণকাৰী, নিষিদ্ধবস্তুৰ ভক্ষণকাৰী। এতেকে সিহঁতে যদি (বিবাদ-বিসংবাদ মীমাংসাৰ বাবে) তোমাৰ ওচৰলৈ আহে তেন্তে সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা (ন্যায়সংগতভাৱে), নাইবা সিহঁতৰ পৰা বিৰতথাকা; আৰু যদি তুমি সিহঁতৰ পৰা পৰাঙ্মুখ হোৱা তেন্তে সিহঁতে কেতিয়াও তোমাৰ একো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিব। আৰু যদি তুমি বিচাৰ কৰা তেন্তে সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা নিৰপেক্ষভাৱে। নিশ্চয় আল্লাহে ভাল পায় নিৰপেক্ষসকলক।

৪৩ আৰু কেনেকৈ সিহঁতে তোমাক বিচাৰক (সাব্যস্ত) কৰে, অথচ সিহঁতৰ ওচৰত ৰৈছে তওৰাত য'ত আছে আল্লাহৰ বিধান? তেনে সত্ত্বেও সিহঁত ফিৰি যায় এইবিলাকৰ (অৰ্থাৎ তওৰাতত লিপিৱদ্ধ স্পষ্ট নিৰ্দেশৰ) পাচতো। আৰু এনে লোকবিলাক মুমিন নহয়।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৪৪ নিসন্দেহে আমি (মূছা-আঃ-ৰ ওচৰত) অৱতাৰণ কৰিছো তওৰাত; য'ত ৰৈছে পথপ্ৰদৰ্শন আৰু দীপ্তি। ইয়াৰ দ্বাৰা নবীসকলে, যিসকলে ইছলাম অনুসৰণ কৰিছিলে, বিধান দিছিলে সিহঁতক যিবিলাকে ইহুদীয় মত পোষণ কৰে, আৰু ৰব্বিসকলেও, আৰু পুৰোহিতবিলাকেও (বিধান দিছিলে) আল্লাহৰ কিতাপৰ যি সিহঁতে সংৰক্ষণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, আৰু সিহঁত সেইবিলাকৰ সাক্ষী আছিল। সেইকাৰণে তোমালোকে লোকজনক ভয় নকৰিবা, বৰং ভয় কৰা আমাক, আৰু আমাৰ বাণীসমূহৰ কাৰণে অল্প মূল্য কামাবলৈ নাযাবা। আৰু যিবিলাকে বিচাৰ নকৰে আল্লাহে যি (বিধান) অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, সিহঁত তেন্তে নিজেই অবিশ্বাসী।

৪৫ আৰু আমি সিহঁতৰ নিমিত্তে তাতে (—তওৰাতত) বিধান কৰিছিলো— প্ৰাণৰ সলনি প্ৰাণ, আৰু চকুৰ সলনি চকু, আৰু নাকৰ সলনি নাক, আৰু কাণৰ সলনি কাণ, আৰু দাঁতৰ সলনি দাঁত, আৰু জখমৰও সলনি (সমানে সমানে)। আৰু যিকোনোবাই এইটো (—প্ৰতিশোধৰ দাবী) দান কৰি দিয়ে, সেইটো তেনেহ'লে তাৰ কাৰণে হ'ব (কোনো গুৰুতৰ অপৰাধৰ) প্ৰায়শ্চিত্ত। আৰু যিবিলাকে বিচাৰ নকৰে আল্লাহে যি অৱতীৰ্ণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, তেনেহ'লে সিহঁত নিজেই হৈছে অন্যায়কাৰী।

৪৬ আৰু সিহঁতৰ পদে-পদে আমি পঠিয়াইছিলো মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছাক, তেওঁৰ আগতে তওৰাতত যি (বিধান) আছিল তাৰ সত্যসমৰ্থনকাৰীৰূপে, আৰু তেওঁক আমি দিছিলো ইঞ্জীল য'ত ৰৈছে পথপ্ৰদৰ্শন আৰু দীপ্তি, ইয়াৰ আগতে তওৰাতত যি (বিধান দিয়া) আছিল তাৰ সত্যসমৰ্থনৰূপে, আৰু (ই হৈছে) পথপ্ৰদৰ্শন আৰু উপদেশ ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ কাৰণে।

৪৭ আৰু ইঞ্জীলৰ অনুৱৰ্তীসকলৰ উচিত তেওঁলোকে যেন বিচাৰ কৰে আল্লাহে তাতে যি (বিধান) অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা। আৰু যিয়েই বিচাৰ নকৰে আল্লাহে যি অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, সিহঁত তেন্তে নিজেই হৈছে দুষ্কৃতিপৰায়ণ।

৪৮ আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ ওচৰত আমি অৱতাৰণ কৰিছো এই ধৰ্মগ্ৰন্থ সত্যৰ সৈতে, আৰু পূৰ্বৱৰ্তী ধৰ্মগ্ৰন্থত যি আছে তাৰ সত্যসমৰ্থনৰূপে, আৰু তাৰ ওপৰত প্ৰহৰীৰূপে; সেইকাৰণে সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা যি আল্লাহে নাযিল কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, আৰু সিহঁতৰ হীন বাসনাৰ অনুসৰণ নকৰিবা তোমাৰ প্ৰতি সত্যৰ যি আহিছে তাৰ প্ৰতি বিমুখ হৈ। তোমালোকৰ মাজৰ প্ৰত্যেকৰে কাৰণে আমি নিৰ্ধাৰণ কৰিছিলো একো একোটি পন্থা। আৰু যদি আল্লাহে ইচ্ছা কৰিলেহেঁতেন তেন্তে তেওঁ তোমালোকক বনালেহেঁতেন একেই জাতি, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক যেন বিচাৰ কৰিব পাৰে তোমালোকক যি তেওঁ দিছে তাৰ দ্বাৰা, এতেকে ভালকামত পৰস্পৰে প্ৰতিযোগিতা কৰা। আল্লাহৰ ওচৰত তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰত্যাৱৰ্তন, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক জনাই দিব সেইবোৰ বিষয় যিবিলাকত তোমালোকে মতভেদ কৰিছিলা।

৪৯ আৰু তুমি যেন সিহঁতৰ মাজত বিচাৰ কৰা আল্লাহে যি অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা, আৰু সিহঁতৰ হীন কামনাৰ অনুসৰণ নকৰিবা, আৰু সিহঁতৰ সম্পৰ্কে সাৱধান হʼবা পাচত সিহঁতে তোমাক ভ্ৰান্তিত পেলাই দিয়ে আল্লাহে তোমাৰ ওচৰত যি অৱতাৰণ কৰিছে তাৰ কোনো অংশৰ পৰা। ইয়াৰ পাচত যদি সিহঁতে ফিৰি যায় তেনেহʼলে জানি ৰাখা যে আল্লাহে নিশ্চয় সিহঁতক সাৱটি ধৰিব বিচাৰে সিহঁতৰ কেতবোৰ অপৰাধৰ কাৰণে। আৰু প্ৰকৃততে মানুহ সৰহভাগেই দুষ্কৃতি পৰায়ণ।

৫০ তেন্তে সিহঁতে (প্ৰাক ইছলামিক) অজ্ঞতাৰ যুগৰ বিচাৰ-ব্যৱস্থা বিচাৰে নে? আৰু আল্লাহতকৈ কোন বেচি ভাল বিচাৰ-ব্যৱস্থাত সেই সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যিসকল সুনিশ্চিত?

পৰিচ্ছেদ - ৮

৫১ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! ইহুদী আৰু খ্ৰীষ্টানবিলাকক (শত্ৰুতা কৰা অৱস্থাত) বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; সিহঁতৰ এদল অন্যদলৰ বন্ধু। আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিকোনোবাই সিহঁতক মুৰব্বীৰূপে গ্ৰহণ কৰে তেন্তে সি নিসন্দেহে সিহঁতৰেই মাজৰ। বাস্তৱতে আল্লাহে পথ নেদেখুৱাই অন্যায়কাৰী সম্প্ৰদায়ক।

৫২ এতেকে যিবিলাকৰ অন্তৰত (মুনাফিকি) ব্যাৰাম ৰৈছে সিহঁতক তুমি দেখিবলৈ পাবা সিহঁতৰ (আপোন গোষ্ঠীৰ) পিনে দৌৰি যাওঁতে এইবুলি— “আমি আশংকা কৰিছো (মুছলিমৰ লগত থাকিলে) কোনো দুৰ্যোগ আমাৰ ওপৰত ঘটি যায়।” কিন্তু হʼব পাৰে যে আল্লাহে আনি দিব (মুছলিমৰ কাৰণে) বিজয় অথবা তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা চূড়ান্ত নিষ্পত্তি, সেইকাৰণে সিহঁতৰ অন্তৰত সিহঁতে যি পোষণ কৰিছিল তাৰ নিমিত্তে পাচমুহূৰ্তত সিহঁত হʼল অনুতাপী।

৫৩ আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে তেওঁলোকে কʼব— “এইবিলাকেই সেইবিলাক হয়নে যিসকলে আল্লাহৰ নামত সিহঁতৰ দৃঢ় আস্থাৰ সৈতে শপত খাইছিল যে সিহঁত সুনিশ্চিত তোমালোকৰ লগতেই?” সিহঁতৰ ক্ৰিয়া-কলাপ অথলে গʼল, কাজেই পাচমুহূৰ্তত সিহঁতে হʼল ক্ষতিগ্ৰস্ত।

৫৪ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ মাজৰ পৰা যিকোনোবাই তাৰ ধৰ্মৰ পৰা উভতি যায় আল্লাহে তেন্তে শীঘ্ৰেই লৈ আহিব এটি (অধিকতৰ ধৰ্মপৰায়ণ) সম্প্ৰদায়— সিহঁতক তেওঁ ভাল পাব আৰু সিহঁতেও তেওঁক ভাল পাব, মুমিনসকলৰ প্ৰতি বিনীত, অবিশ্বাসীবিলাকৰ প্ৰতি কঠোৰ, সিহঁত আল্লাহৰ পথত জিহাদ কৰিব, আৰু ভয় নকৰিব কোনো নিন্দুকৰ নিন্দাক। এই হৈছে আল্লাহৰ এক অনুগ্ৰহ— তেওঁ সেইটো প্ৰদান কৰে যাকে তেওঁ ইচ্ছা কৰে। আৰু আল্লাহ পৰম বদান্য, সৰ্বজ্ঞাতা।

৫৫ নিসন্দেহে তোমালোকৰ অভিভাৱক হৈছে কেৱল মাত্ৰ আল্লাহ, আৰু তেওঁৰ ৰছুল, আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে— যিবিলাকে নামায কায়েম কৰে আৰু যাকাত আদায় কৰে, আৰু তেওঁলোক ৰুকুকাৰী।

৫৬ আৰু যিকোনোবাই বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ কৰে আল্লাহক আৰু তেওঁৰ ৰছুলক আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে তেওঁলোকক, তেনেহʼলে (এওঁলোকেই হৈছে) আল্লাহৰ দল— এওঁলোকেই হʼব বিজয়ী।

পৰিচ্ছেদ - ৯

৫৭ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! যিবিলাকে তোমালোকৰ ধৰ্মক উপহাস আৰু ধেমালিৰূপে গ্ৰহণ কৰে— তোমালোকৰ পূৰ্বে যিবিলাকক ধৰ্মগ্ৰন্থ দিয়া হৈছিল সিহঁতৰ আৰু অবিশ্বাসকাৰী বিলাকৰ পৰা— তাহাঁতক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা। আৰু আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা যদি তোমালোক মুমিন হোৱা।

৫৮ আৰু যেতিয়া তোমালোকে নামাযলৈ আহ্বান কৰা (অৰ্থাৎ আজান দিয়া), সিহঁতে সেইটোক বিদ্ৰূপ আৰু খেল-ধেমালিৰূপে গ্ৰহণ কৰে। সেইটো এইকাৰণেই যে সিহঁত এনে এটা দল যিবিলাকে নুবুজে।

৫৯ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— “হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! তোমালোকে আমাৰ কোনো দোষ ধৰিছানে ইয়াৰ ব্যতিৰেকে যে আমি ঈমান আনিছো আল্লাহতে, আৰু যি আমাৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে তাতে, আৰু যি অৱতীৰ্ণ হৈছিল ইয়াৰ আগতে? আৰু নিশ্চয় তোমালোকৰ অধিকাংশই হৈছা দুষ্কৃতিপৰায়ণ।”

৬০ তুমি কোৱা— “(হে মুছলিমসকল!) তোমালোকক মই জনামনে ইয়াতকৈয়ো অধম-বিলাকৰ কথা, আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰতিফল পোৱাৰ সম্বন্ধে? যাক আল্লাহে বঞ্চিত কৰিছে, আৰু যাৰ ওপৰত তেওঁ ক্ৰোধ বৰ্ষণ কৰিছে, আৰু সিহঁতৰ মাজৰ কাৰোবাক তেওঁ বনালে বান্দৰ, আৰু গাহৰি, আৰু তাগুতৰ পূজাৰী। ইহঁত আছে অতি বেয়া অৱস্থাত, আৰু সৰল পথৰ পৰা সুদূৰ পথভ্ৰষ্টত।

৬১ আৰু যেতিয়া সিহঁত তোমাৰ ওচৰলৈ আহে সিহঁতে কয়— “আমি ঈমান আনিছো।” কিন্তু আচলতে সিহঁতে ভৰ্তি হৈছিল অবিশ্বাস লৈ আৰু এতিয়া ওলাই গৈছে তাকে লৈয়েই। আৰু আল্লাহে ভালকৈ জানে কি সিহঁতে লুকুৱাইছে।

৬২ আৰু তুমি দেখিবলৈ পাবা সিহঁতৰ অনেকেই ধাবিত হৈছে পাপৰ ফালে আৰু উলঙঘাত, আৰু সিহঁতৰ অবৈধ বস্তু ভক্ষণত। নিশ্চয় গৰ্হিত যিখিনি সিহঁতে কৰি আছে।

৬৩ ৰব্বিবিলাকে আৰু পুৰোহিতবিলাকে কিয় সিহঁতক নিষেধ নকৰে সিহঁতৰ পাপপূৰ্ণ কথা-বাৰ্তা কোৱাত আৰু সিহঁতৰ অবৈধ বস্তু খোৱাত। অৱশ্যেই গৰ্হিত যি সিহঁতে কৰি গৈছে।

৬৪ আৰু ইহুদীবোৰে কয়— “আল্লাহৰ হাত বন্ধা ৰৈছে।” সিহঁতৰহে হাত বন্ধা, আৰু সিহঁত বঞ্চিত যি সিহঁতে কয় সেইকাৰণে। নহয়, তেওঁৰ দুই হাতেই পূৰ্ণ প্ৰসাৰিত— তেওঁ (দানসামগ্ৰী) বিতৰণ কৰে যেনেকৈ তেওঁ বিচাৰে। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে সেইটোৱে নিশ্চয় বঢ়াই দিয়ে সিহঁতৰ মাজৰ বহুতৰেই অবাধ্যতা আৰু অবিশ্বাস। আৰু আমি সিহঁতৰ মাজত ছটিয়াই দিছো শত্ৰূতা আৰু বিদ্বেষ কিয়ামতৰ দিনলৈকে। যিমানবাৰ সিহঁতে যুদ্ধৰ দাবানল জ্বলাই তোলে আল্লাহে তাক নিৰ্বাপিত কৰে, কিন্তু সিহঁতে দেশত গণ্ডগোল কৰাৰ চেষ্টা চলাইয়ে থাকে। আৰু আল্লাহে ভাল নাপায় গণ্ডগোল সৃষ্টিকাৰীবোৰক।

৬৫ আৰু যদি গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকবিলাকে ঈমান আনিলেহেঁতেন আৰু (আল্লাহক) ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰিলেহেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ দোষ-ত্ৰূটি সিহঁতৰ পৰা মচি দিলোহেঁতেন, আৰু সিহঁতক অৱশ্যেই প্ৰৱেশ কৰালোহেঁতেন আনন্দময় স্বৰ্গোদ্যানত।

৬৬ আৰু যদি সিহঁতে প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখিলেহেঁতেন তওৰাত আৰু ইঞ্জীল আৰু সিহঁতৰ ওচৰত যি অৱতীৰ্ণ হৈছিল সিহঁতৰ প্ৰভুৰ পৰা, তেন্তে সিহঁতে নিশ্চয় আহাৰ কৰিলেহেঁতেন সিহঁতৰ ওপৰৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ ভৰিৰ তলৰ পৰা। সিহঁতৰ মাজতো এটি নৰমপন্থী দল ৰৈছে; কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই— সিহঁতে যি কৰে সি হৈছে গৰ্হিত।

পৰিচ্ছেদ - ১০

৬৭ হে প্ৰিয় ৰছুল! তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি তোমাৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে সেইটো প্ৰচাৰ কৰা। আৰু যদি তুমি সেইটো নকৰা তেন্তে তেওঁৰ বাণী তুমি প্ৰচাৰ নকৰিলা। আৰু আল্লাহে লোকবিলাকৰ পৰা তোমাক ৰক্ষা কৰিব। নিসন্দেহে আল্লাহে অবিশ্বাসী লোকবিলাকক পথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।

৬৮ তুমি কোৱা— “হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! তোমালোকে কোনো কিছুৰ ওপৰত (অধিষ্ঠিত) নোহোৱা যেতিয়ালৈকেনা তোমালোকে প্ৰতিষ্ঠিত ৰাখা তওৰাত আৰু ইঞ্জীল, আৰু যি তোমালোকৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা।” আৰু (হে মুহাম্মদ!) তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে সেইটোৱে নিশ্চয় বঢ়াই দিয়ে সিহঁতৰ মাজৰ অনেকৰে অবাধ্যতা আৰু অবিশ্বাস। সেইকাৰণে দুখ নকৰিবা অবিশ্বাসী লোকবিলাকৰ কাৰণে।

৬৯ নিসন্দেহে যিসকলে (ইছলামত) ঈমান আনিছে আৰু যিবিলাকে ইহুদীমত পোষণ কৰে, আৰু ছাবেঈন আৰু খ্ৰীষ্টান,— যিয়েই আল্লাহৰ প্ৰতি ঈমান আনিছে আৰু আখেৰাতৰ দিনৰ প্ৰতি আৰু সৎকৰ্ম কৰে,— সিহঁতৰ ওপৰত তেনেহ’লে কোনো ভয় নাই আৰু সিহঁতে নিজেও অনুতাপ নকৰিব।

৭০ আমি নিশ্চয় ইছৰাইলৰ বংশধৰসকলৰ পৰা অংগীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলো আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলো ৰছুলসকলক। যেতিয়াই সিহঁতৰ ওচৰত কোনো ৰছুল আহিছে সেইটো লৈ যিটোক সিহঁতৰ মনে নিবিচাৰে, (তেওঁলোকৰ) কিছু সংখ্যকক সিহঁতে মিথ্যাৰোপ কৰিছে আৰু কাৰোবাক কৰিবলৈ গৈছে হত্যা।

৭১ আৰু সিহঁতে ভাবিছিল যে (সিহঁতৰ) কোনো পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা নহ’ব, সেইকাৰণে সিহঁত হ’ল অন্ধ আৰু ক’লা, ইয়াৰ পিছত আল্লাহে সিহঁতৰ পিনে (সদয় হৈ) ফিৰিলে। ইয়াৰ পাচতো সিহঁতৰ অনেক অন্ধ আৰু ক’লা হ’ল? আৰু সিহঁতে যি কৰে আল্লাহ তাৰ দৰ্শক।

৭২ নিশ্চয় সিহঁতে অবিশ্বাস পোষণ কৰে যিবিলাকে কয়— “প্ৰকৃততে আল্লাহ, তেৱেঁই মৰিয়ম-পুত্ৰ মছীহ”। অথচ মছীহে কৈছে— “হে ইছৰাইলৰ বংশধৰসকল! আল্লাহৰ এবাদত কৰা যিজন মোৰ প্ৰভু।” নিসন্দেহে যিজনে আল্লাহৰ সৈতে অংশীদাৰ নিৰূপণ কৰে, আল্লাহে নিশ্চয় তাৰ নিমিত্তে নিষিদ্ধ কৰিছে স্বৰ্গোদ্যান, আৰু তাৰ আবাসস্থল হৈছে (দুযখৰ) জুই, আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকৰ কাৰণে নাথাকিব কোনো সাহায্যকাৰী।

৭৩ সিহঁতে নিশ্চয় অবিশ্বাস পোষণ কৰে যিবিলাকে কয়— “বাস্তৱিকতে আল্লাহ হৈছে তিনিজনৰ তৃতীয়জন।” বস্তুতঃ একক খোদাৰ বাহিৰে অন্য উপাস্য নাই। আৰু যি সিহঁতে কৈছে তাৰ পৰা যদি সিহঁত বিৰত নহয়, তেন্তে সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক স্পৰ্শ কৰিব ব্যথাদায়ক শাস্তিয়ে।

৭৪ তেন্তে সিহঁত আল্লাহৰ ফালে নিফিৰিবনে, আৰু তেওঁৰ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা নকৰিবনে? আৰু আল্লাহ (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৭৫ মৰিয়ম-পুত্ৰ মছীহ এজন ৰছুল নহয়নে? তেওঁৰ আগৰ ৰছুলসকল নিশ্চয় গত হৈ গৈছে। আৰু তেওঁৰ মাতা আছিলে সত্যপৰায়ণা। তেওঁলোক উভয়ে (জীৱনধাৰণৰ কাৰণে) খাদ্য খাইছিলে। চোৱা, কেনেকুৱা আমি সিহঁতৰ কাৰণে মোৰ বাণী সুস্পষ্ট কৰিছো; তাৰ পিচত চোৱা, কেনেকৈ সিহঁত ঘূৰি যায়।

৭৬ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "তোমালোকে আল্লাহক এৰি তাৰ এবাদত কৰানে যাৰ কোনো ক্ষমতা নাই তোমালোকৰ কাৰণে অপকাৰৰ, নাইবা কোনো উপকাৰৰ? আৰু আল্লাহ,— তেওঁ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।"

৭৭ তুমি কোৱা— "হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকবিলাক! তোমালোকৰ ধৰ্মমতত সীমালঙঘন নকৰিবা নাহকভাৱে, আৰু লোকবিলাকৰ হীন কামনাৰ অনুৱৰ্তী নহবা,— যিবিলাকে ইতিপূৰ্বে পথভ্ৰষ্ট হৈছিল আৰু বহুতক কৰিছিল পথহাৰা, আৰু (নিজেও) বিপথে গৈছিল সৰল পথৰ পৰা।

পৰিচ্ছেদ - ১১

৭৮ ইছ্ৰাইলৰ বংশধৰবিলাকৰ মাজৰ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিল সিহঁতক অভিশাপ দিয়া হৈছিল দাউদ আৰু মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছাৰ জিভাৰ দ্বাৰা। এইটো হৈছিল, কিয়নো সিহঁত অবাধ্য হৈছিল আৰু সীমালঙঘন কৰিছিল।

৭৯ সিহঁতে পৰস্পৰক নিষেধ নকৰিছিল কুকৰ্মসম্বন্ধে যি সিহঁতে কৰিছিল। নিশ্চয় বেয়া যি সিহঁতে কৰি চলিছিল।

৮০ তুমি দেখিবলৈ পাবা সিহঁতৰ মাজৰ অনেকে বন্ধু বনাইছে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক। নিশ্চয় বেয়া যি সিহঁতৰ নিমিত্তে সিহঁতৰ আত্মা আগবঢ়াইছে, যাৰ কাৰণে আল্লাহ সিহঁতৰ ওপৰত অসন্তুষ্ট হৈছে; আৰু শাস্তিৰ মাজতে সিহঁতে কটাব দীৰ্ঘকাল।

৮১ আৰু যদি সিহঁতে ঈমান আনি থাকিলেহেঁতেন আল্লাহত আৰু নবীজনৰ ওপৰত, আৰু যি তেওঁৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত, তেন্তে সিহঁতে সেইবিলাকক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰিলেহেঁতেন। কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ সৰহভাগেই দুষ্কৃতিপৰায়ণ।

৮২ তুমি নিশ্চয় দেখিবলৈ পাবা যে যিসকলে ঈমান আনিছে তেওঁলোকৰ সৈতে শত্ৰুতাত সকলোতকৈ কঠোৰ লোক হৈছে ইহুদীবিলাক আৰু যিবিলাকে (আল্লাহৰ সৈতে দেৱ-দেৱীক) শ্বৰীক কৰে; পক্ষান্তৰে তুমি নিশ্চয় আৱিষ্কাৰ কৰিবা যে যিসকলে ঈমান আনিছে সিহঁতৰ সৈতে বন্ধুতাত সিহঁতৰ অধিকতৰ ঘনিষ্ঠ হৈছে এওঁলোক যিসকলে কয়— "নিসন্দেহে আমি খ্ৰীষ্টান।" এইটো এই কাৰণে যে সিহঁতৰ মাজত ৰৈছে পাদ্ৰীবিলাক আৰু সাধুসন্তবিলাক, আৰু যিহেতু সিহঁতে অহংকাৰ নকৰে।

৭ম পাৰা

৮৩ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে শুনে যি ৰছুললৈ অৱতীৰ্ণ হৈছে, তুমি তেতিয়া দেখিবা তেওঁলোকৰ চকু অশ্ৰুৰে প্লাবিত হৈছে (কুৰআনৰ) সত্যতা তেওঁলোকে উপলব্ধি কৰিছিল বুলি। তেওঁলোকে কয়— "আমাৰ প্ৰভু! আমি ঈমান আনিছো, সেইকাৰণে আমাক লিখি ৰাখা (সত্যৰ) সাক্ষ্যদাতাসকলৰ সৈতে।

৮৪ "আৰু কিনো আমাৰ আপত্তি থাকিব পাৰে যাৰ কাৰণে আমি বিশ্বাস নকৰিম আল্লাহত আৰু যি সত্য আমাৰ ওচৰলৈ আহিছে তাত, যেতিয়া আমি বৰ আশা কৰো যে আমাৰ প্ৰভুৱে যেন সত্যপৰায়ণ লোকসকলৰ লগত আমাক অন্তৰ্ভুক্ত কৰে?"

৮৫ এতেকে আল্লাহে তেওঁলোকক পুৰস্কাৰ দিছিল যি তেওঁলোকে কৈছিল তাৰ কাৰণে— উদ্যানসমূহ যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিজৰাবোৰ, তাতে তেওঁলোক থাকিব চিৰকাল। আৰু এইটোৱেই হৈছে সৎকৰ্মীসকলৰ পুৰস্কাৰ।

৮৬ আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে, সিহঁত হৈছে জ্বলন্ত জুইৰ বাসিন্দা।

পৰিচ্ছেদ - ১২

৮৭ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! ভাল বিষয়বস্তু যিবিলাক আল্লাহে তোমালোকৰ বাবে বৈধ কৰিছে সিবিলাক তোমালোকে নিষিদ্ধ নকৰিবা, আকৌ বঢ়া-বঢ়িও নকৰিবা। নিসন্দেহে আল্লাহে ভাল নাপায় সীমালঙঘনকাৰীসকলক।

৮৮ আৰু আল্লাহে তোমালোকক যি হালাল আৰু ভাল ৰিযেক দিছে তাৰ পৰা ভোগ কৰা আৰু আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা— যিজনৰ প্ৰতি তোমালোক মুমিন হৈছা।

৮৯ আল্লাহে তোমালোকক নধৰিব তোমালোকৰ শপতবিলাকৰ ভিতৰৰ যিবিলাক বাজেকথা, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক ধৰিব সেইবিলাক শপতৰ কাৰণে যিবিলাক তোমালোকে স্বেচ্ছাকৃতভাৱে কৰা; সেইকাৰণে ইয়াৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে দহজন গৰীবক খুওৱা— তোমালোকৰ পৰিয়ালক তোমালোকে যিধৰনে খাব দিয়া সেইদৰে সাধাৰণভাৱে, অথবা সিহঁতক (সেইধৰণে) পিন্ধোৱা, নাইবা এজন দাসক মুক্ত কৰা। কিন্তু যি (তেনে দাস) নাপায় তেন্তে (তাৰ কাৰণে ধাৰ্য ৰ'ল) তিনি দিন ৰোযা। এয়ে হৈছে তোমালোকৰ শপতৰ প্ৰায়শ্চিত্ত যেতিয়া তোমালোকে শপত কৰা। আৰু তোমালোকৰ শপত সাৱধানে ৰাখা। এইভাৱে আল্লাহে তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁৰ নিৰ্দেশাৱলী সুস্পষ্ট কৰিছে যাতে তোমালোকে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰা।

৯০ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! নিসন্দেহে মাদকদ্ৰব্য, আৰু জুৱা, আৰু প্ৰস্তৰ বেদী বহুৱা, আৰু তীৰৰ লটাৰি খেলা,— নিশ্চয় হৈছে অপবিত্ৰ, চয়তানৰ কামৰ অন্তৰ্ভুক্ত; কাজেই এইবিলাকক এৰি চলিবা, যাতে তোমালোকে সফলকাম হ'ব পাৰা।

৯১ নিসন্দেহে চয়তানে কেৱলমাত্ৰ বিচাৰে যে তোমালোকৰ মাজত শত্ৰুতা আৰু বিদ্বেষ জাগৰিত হওক মাদকদ্ৰব্য আৰু জুৱাৰ মাধ্যমে, আৰু তোমালোকক ফিৰাই ৰাখিব আল্লাহৰ গুণগানৰ পৰা আৰু নামাযৰ পৰা। তোমালোকে তেনেহ'লে বিৰত থাকিবানে?

৯২ এতেকে আল্লাহকে অনুসৰণ কৰা আৰু ৰছুলৰ অনুগমন কৰা, আৰু সাৱধান হোৱা; কিন্তু যদি তোমালোকে উভতি যোৱা, তেনেহ'লে জানি ৰাখা— প্ৰকৃততে আমাৰ ৰছুলৰ ওপৰত (দায়িত্ব) হৈছে মাত্ৰ (আল্লাহৰ বাণী) স্পষ্টভাৱে পৌছাই দিয়া।

৯৩ যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু সৎকৰ্ম কৰি গৈছে তেওঁলোকৰ ওপৰত কোনো অপৰাধ নহ'ব যি তেওঁলোকে খাইছে তাৰ বাবে, যেহেতু তেওঁলোকে (আল্লাহকে) ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰে আৰু ঈমান আনে আৰু সৎকৰ্ম কৰে, পুনৰ (আল্লাহকে) ভক্তি-শ্ৰদ্ধা কৰে আৰু ঈমান আনে, আকৌ তেওঁলোকে (আল্লাহকে) ভয়-ভক্তি কৰে আৰু (লোকৰ প্ৰতি) ভাল কৰে। আৰু আল্লাহে ভাল পায় সৎকৰ্মীসকলক।

পৰিচ্ছেদ - ১৩

৯৪ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহে নিশ্চয় তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিব চিকাৰৰ কিছুমান বিষয়ত যি তোমালোকৰ হাত আৰু তোমালোকৰ যাঠিবোৰে লগ পায়, যাতে আল্লাহে বিচাৰ কৰিব পাৰে কোনে তেওঁক ভয় কৰে (লোকচক্ষুৰ) অগোচৰে। কাজেই যি কোনোবাই ইয়াৰ পাচতো সীমালঙ্ঘন কৰে তাৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত হৈছে) ব্যথাদায়ক শাস্তি।

৯৫ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! চিকাৰ হত্যা নকৰিবা যেতিয়া তোমালোক হাৰামত (অৰ্থাৎ পবিত্ৰ মছজিদৰ আশে-পাশে বা ইহৰাম অৱস্থাত) থাকা। আৰু তোমালোকৰ মাজৰ যিকোনোবাই ইচ্ছা কৰি সেইটো হত্যা কৰে (তাৰ) ক্ষতিপূৰণ তেন্তে হৈছে সি যাক হত্যা কৰিছে তাৰ অনুৰূপ গবাদি-পশুৰ পৰা যিটো ধাৰ্য কৰি দিব তোমালোকৰ মাজৰ দুজন ন্যায়বান লোকে, সেই কুৰবানি দিয়াৰ দিহা কৰিবা কা'বাত; অথবা (তাৰ) প্ৰায়শ্চিত্ত হৈছে গৰীবক খুওৱা অথবা তাৰ সমতুল্য (দিন কেইটা) ৰোযা ৰখা,— যেন সি তাৰ কামৰ দণ্ড ভোগ কৰে। আল্লাহে মাফ কৰি দিয়ে যি (অতীতত) হৈ গৈছে। কিন্তু যি কোনোবাই (তেনে কামত) পুনৰাবৰ্তন কৰে, আল্লাহে তাৰ বাবে (তাক) প্ৰতিফল দিব। আৰু আল্লাহ মহাশক্তিশালী, প্ৰতিফল দানত সক্ষম।

৯৬ তোমালোকৰ কাৰণে বৈধ কৰা হৈছে জলাশয়ৰ চিকাৰ আৰু তাৰ খাদ্য তোমালোকৰ কাৰণে আৰু পৰ্যটকসকলৰ কাৰণে উপকৰণ; আৰু তোমালোকৰ কাৰণে নিষিদ্ধ স্থলভূমিৰ চিকাৰ যিসময়ত তোমালোক হাৰামত থাকা। আৰু ভক্তি-শ্ৰদ্ধা কৰা আল্লাহক, যিজনৰ ওচৰত তোমালোকক একত্ৰিত কৰা হৈছে।

৯৭ আল্লাহে পৱিত্ৰ গৃহ কা'বাক বনাইছে মানুহৰ কাৰণে এক অৱলম্বন; আৰু পৱিত্ৰ মাহ, আৰু উৎসৰ্গীকৃত পশুবিলাক, আৰু মালা পিন্ধোৱা উটবিলাক। এইবিলাক এই কাৰণেই যে তোমালোকে যেন জানিব পাৰা— আল্লাহে জানে যিসকলো আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিবা আছে পৃথিৱীত, আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়তে সৰ্বজ্ঞাতা।

৯৮ তোমালোকে জানি ৰাখা যে আল্লাহ প্ৰতিফল দানত কঠোৰ, আৰু আল্লাহ (ভুল-ভ্ৰান্তিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৯৯ ৰছুলজনৰ ওপৰত অন্য দায়িত্ব নাই (আল্লাহৰ বাণী) পৌছাই দিয়াৰ বাহিৰে। আৰু আল্লাহে জানে যি তোমালোকে প্ৰকাশ কৰা আৰু যি লুকুৱাই ৰাখা।

১০০ কোৱা (হে মুহাম্মদ-ছাঃ !)— "বেয়া আৰু ভাল সমতুল্য নহয়", যদিও বেয়াৰ প্ৰাচুৰ্যই তোমাক তাজ্যৱ বনাই দিয়ে; কাজেই আল্লাহকে ভক্তি-শ্ৰদ্ধা কৰা, হে বিজ্ঞ ব্যক্তিসকল! যাতে তোমালোকে সফলকাম হ'ব পাৰা।

পৰিচ্ছেদ - ১৪

১০১ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! (বিভিন্ন) বিষয়-বস্তুসম্বন্ধে প্ৰশ্ন নকৰিবা যি তোমালোকৰ ওচৰত ব্যক্ত কৰিলে তোমালোকৰ অসুবিধা হ'ব পাৰে। আৰু যদি তোমালোকে সেইবোৰৰ সম্বন্ধে প্ৰশ্ন কৰা যেতিয়া কুৰআন অৱতাৰণ হৈ থাকে তেন্তে তোমালোকৰ কাৰণে (সেইটো) ব্যক্ত কৰা হ'ব। আল্লাহে এইটোৰ পৰা (তোমালোকক) মাফ কৰিছে; কিয়নো আল্লাহ (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অতি অমায়িক।

১০২ তোমালোকৰ আগতে এটি দলে এই ধৰণৰ প্ৰশ্ন কৰিছিল, তাৰ পাচত সেইবিলাক কাৰণত পিচ মুহূৰ্ততে সিহঁত হ'ল অবিশ্বাসী।

১০৩ আল্লাহে তৈয়াৰী কৰা নাই কোনো বাহীৰাহ, বা ছায়িবাহ, বা ওস্বীলাহ, বা হামি, কিন্তু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা ৰচনা কৰিছে। কিন্তু সিহঁতৰ অধিকাংশই বুজিব পৰা নাই।

১০৪ আৰু যেতিয়া সিহঁতক কোৱা হয়— "আল্লাহে যি নাযিল কৰিছে তাৰ ফালে আৰু ৰছুলৰ পিনে আহাঁ", সিহঁতে কয়— "আমাৰ পক্ষে এয়েই যথেষ্ট যাৰ ওপৰত আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলক পাইছিলো।" কি! যদিও সিহঁতৰ পিতৃপুৰুষবিলাকে একোৱেই নাজানিছিল, আৰু সেইবিলাকে হেদায়তো গ্ৰহণ কৰা নাছিল?

১০৫ হে-ৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ ওপৰত দায়িত্ব আছে তোমালোকৰ জীৱনৰ; যি পথভ্ৰষ্ট হৈছে সি তোমালোকৰ কোনো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিব যদি তোমালোকে পথনিৰ্দেশ মানি চলা। আল্লাহৰ কাষলৈকে তোমালোক সকলোৰে প্ৰত্যাবৰ্তন, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক জনাব কি তোমালোকে কৰি গৈছিলা।

১০৬ হে-ৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকৰ কোনো এজনৰ ওচৰত যেতিয়া মৃত্যু আহি হাজিৰ হয় তেতিয়া তোমালোকৰ মাজৰ সাক্ষী মাতা ওছিয়ৎ (বা উইল) কৰিবৰ সময়ত,— তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুজন ন্যায়পৰায়ণ ব্যক্তিক, অথবা আন দুজনক তোমালোকৰ বাহিৰৰ পৰা—

যদি তোমালোক দেশভ্ৰমণত থাকা আৰু (তেতিয়া) তোমালোকৰ উপৰত মৃত্যুৰ বিভীষিকা আহে। এই দুজনক তোমালোকে ধৰি ৰাখিবা নামাযৰ পাচত, আৰু যদি তোমালোকে সন্দেহ কৰা তেনেহ'লে তেওঁলোক উভয়ে অল্লাহৰ নামত শপত খাওক— "আমি এইটো বিক্ৰী নকৰিম যি কোনো দামত যদিওবা ঘনিষ্ঠ আত্মীয় হয়, আৰু আমি আল্লাহৰ সাক্ষ্য নুলুকুৱাম, কিয়নো তেনেহ'লে আমি নিশ্চয় পাপীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ পৰিম।"

১০৭ পক্ষান্তৰে যদি আৱিষ্কাৰ কৰা হয় যে সিহঁত দুয়োজনেই পাপৰ যোগ্যতা লাভ কৰিছে তেন্তে সেই দুজনৰ ঠাইত থিয় হওক আন দুজন সেইসকলৰ মাজৰ পৰা যিসকলৰ দাবী প্ৰথম দুজনৰ দ্বাৰা ওলোটা হৈছে, তেতিয়া এই দুজনে আল্লাহৰ নামত শপত খাওক (এই বুলি)— "আমাৰ দুজনৰ সাক্ষ্য সেই দুজনৰ সাক্ষ্যতকৈ অধিকতৰ সত্য, আৰু আমি সীমালঙ্ঘন কৰা নাই, কিয়নো তেন্তে নিশ্চয়ে আমি অন্যায়কাৰীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ যাম।"

১০৮ এইদৰে এইটো অধিক সম্ভৱপৰ যে সিহঁতে গাফিলতি নকৰি পোনে পোনে সাক্ষ্য দিব সিবিলাকৰ মুখৰ ওপৰতে, অথবা সিবিলাকে আশংকা কৰিব যে অন্য শপতে সিহঁতৰ শপতক পৰৱৰ্তী কালত বাতিল কৰি দিব। আৰু আল্লাহকে ভয়-ভক্তি কৰা আৰু শুনা। আৰু আল্লাহে হেদায়ত নকৰে অবাধ্য লোকবিলাকক।

পৰিচ্ছেদ - ১৫

১০৯ যিদিনা আল্লাহে ৰছুলসকলক একত্ৰিত কৰিব, তাৰ পিছত ক'ব— "তোমালোকক (উম্মতসকলৰ পৰা) কি জবাব দিয়া হৈছিল?" তেওঁলোকে ক'ব— "আমাৰ কোনো জ্ঞান নাই; দৰাচলতে তুমিয়ে অদৃশ্য সম্বন্ধে পৰিজ্ঞাত।"

১১০ তেতিয়া আল্লাহে ক'ব— "হে মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছা! তোমাৰ প্ৰতি আৰু তোমাৰ মাতৃৰ প্ৰতি মোৰ অনুগ্ৰহ স্মৰণ কৰা। স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ তোমাক মই 'ৰূহুল কুদুচ' দি বলীয়ান কৰিছিলো, তুমি মানুহৰ সৈতে কথা কৈছিলা— কোমল বয়সতে আৰু বাৰ্দ্ধক্যকালত; আৰু স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ তোমাক শিকাইছিলো পুস্তক আৰু জ্ঞান-বিজ্ঞান, আৰু তওৰাত আৰু ইঞ্জীল; আৰু স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ তুমি মাটিৰে তৈয়াৰী কৰিছিলা পক্ষীৰ দৰে মূৰ্তি মোৰ অনুমতিক্ৰমে, তাৰ পিছত তুমি তাতে ফুঁ দিছিলা, তেতিয়া সেইটো পক্ষী হৈ গৈছিল মোৰ অনুমতিক্ৰমে, আৰু তুমি আৰোগ্য কৰিছিলা জন্মান্ধক আৰু কুষ্ঠৰোগগ্ৰস্তক মোৰ অনুমতিক্ৰমে; আৰু স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ তুমি মৃতকক উলিয়াই আনিছিলা মোৰ অনুমতিক্ৰমে; আৰু স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ মই ইছৰাইল বংশীয় লোকক নিবৃত ৰাখিছিলো তোমাৰ পৰা যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিছিলা স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী লৈ।" কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিল সেইবিলাকে কৈছিল— "এইটো স্পষ্ট যাদু ভিন্ন আন একোৱেই নহয়।"

১১১ আৰু স্মৰণ কৰা! মই হাৱাৰীসকলৰ ওচৰত প্ৰত্যাদেশ দিছিলো এই বুলি— "তোমালোকে মোৰ প্ৰতি আৰু মোৰ ৰছুলৰ প্ৰতি ঈমান আনা"; সিহঁতে কৈছিল— "আমি ঈমান আনিলো; আৰু তুমি সাক্ষী থাকা যে আমি নিশ্চয় আত্মসমৰ্পিত (মুছলিম)।

১১২ স্মৰণ কৰা! হাৱাৰীসকলে কৈছিল— "হেৰী মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছা! তোমাৰ প্ৰভুৱে আমালোকৰ বাবে আকাশৰ পৰা খাদ্য-পৰিবেশিত টেবিল পঠাবলৈ ৰাজি হ'বনে?" তেওঁ কৈছিলে— "আল্লাহকে ভয়-ভক্তি কৰা যদি তোমালোক মুমিন হোৱা।"

১১৩ সিহঁতে কৈছিল— "আমি বিচাৰো যে আমি যেন তাৰপৰা আহাৰ কৰো, আৰু আমাৰ চিত্ত যেন পৰিতৃপ্ত হয়, আৰু যেন আমি জানিব পাৰো যে তুমি আমাৰ ওচৰত সত্য কথাই কৈছিলা, আৰু আমি যেন সেই বিষয়ত সাক্ষীসকলৰ মাজৰ হ'ব পাৰো।"

১১৪ মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছাই ক'লে— "হে আল্লাহ! আমাৰ প্ৰভু! আমাৰ বাবে আকাশৰ পৰা খাদ্যপৰিপূৰ্ণ থালি প্ৰেৰণ কৰা যিটো হ'ব আমাৰ এক ঈদ (বা আনন্দোৎসৱ),— আমাৰ অগ্ৰগামীসকলৰ নিমিত্তে আৰু আমাৰ পশ্চাদগামীসকলৰ নিমিত্তে; আৰু তোমাৰ পৰা এটি নিদৰ্শন; আৰু আমালোকক ৰিযেক দান কৰা, কিয়নো তুমিয়েই ৰিযেকদাতাসকলৰ মাজত সৰ্বোত্তম।"

১১৫ আল্লাহে ক'লে— "নিসন্দেহে মই সেইটো তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰেৰণ কৰিম, কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ যিকোনোবাই ইয়াৰ পাচতো অবিশ্বাস পোষণ কৰিব মই তেন্তে তাক নিশ্চয় এনেকুৱা শাস্তিৰে শাস্তি দিম যেনেকুৱা শাস্তি মই বিশ্বজগতৰ অইন কাকো দিয়া নাই।"

পৰিচ্ছেদ - ১৬

১১৬ আৰু চোৱা আল্লাহে ক'ব— "হে মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছা! তুমি মানুহবোৰক কৈছিলানে— 'মোক আৰু মোৰ মাতৃক আল্লাহৰ বাহিৰেও দুজন উপাস্যৰূপে গ্ৰহণ কৰা'?" তেওঁ ক'ব— "তোমাৰেই সকলো মহিমা! এইটো মোৰ পক্ষে সম্ভৱপৰ নহয় যে মই সেইটো কম যিটোত মোৰ কোনো অধিকাৰ নাই। যদি মই সেইটো ক'লোহেঁতেন তেন্তে তুমি সেইটো নিশ্চয় জানিলাহেঁতেন। (কিয়নো) মোৰ অন্তৰত যি আছে সেইটো তুমি জানা, আৰু মই নাজানো কি আছে তোমাৰ অন্তৰত। নিসন্দেহে কেৱল তুমিয়ে অদৃশ্য সম্বন্ধে পৰিজ্ঞাত।

১১৭ "মই সিহঁতক কোৱা নাই তুমি যি মোক আদেশ কৰিছা তাৰ বাহিৰে আন কিবা,— যেনে, 'তোমালোকে আল্লাহৰ উপাসানা কৰা যিজন মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰো প্ৰভু'; আৰু মই সিহঁতৰ সাক্ষী আছিলো যিমানদিন মই সিহঁতৰ মাজত আছিলো; কিন্তু যেতিয়া তুমি মোৰ মৃত্যু ঘটালা তেতিয়া তুমিয়েই আছিলা সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰহৰী। আৰু তুমিয়েই হৈছা সকলো বিষয়ৰ সাক্ষী।

১১৮ "তুমি যদি সিহঁতক শাস্তি দিয়া তেন্তে সিহঁতে তো তোমাৰেই দাস; আৰু যদি সিহঁতক তুমি পৰিত্ৰাণ কৰা তেন্তে তুমিয়েইতো মহাশক্তিশালী, পৰমজ্ঞানী।"

১১৯ আল্লাহে ক'ব— “এই দিনা সত্যনিষ্ঠসকলক তেওঁলোকৰ সত্যপৰায়ণতাই উপকৃত কৰিব। তেওঁলোকৰ নিমিত্তে ৰৈছে স্বৰ্গোদ্যানসমূহ যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ, তেওঁলোক তাতেই থাকিব চিৰকাল। আল্লাহ তেওঁলোকৰ ওপৰত সুপ্ৰসন্ন আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওপৰত চিৰসন্তুষ্ট; এইটো হৈছে এক বিৰাট সাফল্য।

১২০ মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সাৰ্বভৌমত্ব আৰু তাৰ মাজত যিকিবা আছে সেই সকলোৰেই আল্লাহৰ। আৰু তেওঁ হৈছে সকলোৰে ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

* * * * * * * * * * * *